

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
24.september 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-221/11	Demirkan Sagen vedrører: hvorvidt også den passive frie udveksling af tjenesteydelser er omfattet af begrebet den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 23. november 1970. Såfremt første spørgsmål bevares bekræftende, om den associeringsretlige beskyttelse af den passive frie udveksling af tjenesteydelser også omfatter tyrkiske statsborgere, der ikke vil indrejse til Forbundsrepublikken Tysklands område og opholde sig dér i op til tre måneder for at modtage en konkret tjenesteydelse, men derimod for at besøge slægtninge, og som påberåber sig blot selve muligheden for at modtage tjenesteydelser på forbundsrepublikkens område.	Dom	24.09.13
C-476/11	Kristensen mod Experian A/S Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv?	Dom	26.09.13
C-546/11	Toftgaard Sagen vedrører: (i) Skal beskæftigelsesdirektivets artikel 6, stk. 2, forstås således, at medlemsstaterne kun kan bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang eller ret til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ikke udgør forskelsbehandling, såfremt disse sikringsordninger	Dom	26.09.13

	<p>angår alderdoms- eller invaliditetsydelse? (ii) Skal artikel 6, stk. 2, forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser kun vedrører indtræden i ordningen, eller skal bestemmelsen forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser tillige vedrører retten til udbetaling af ydelser fra ordningen? (iii) Hvis spørgsmål (i) besvares benægtende: Kan udtrykket "erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger" i artikel 6, stk. 2, omfatte en ordning som rådighedsløn, jf. tjenestemandens lovens § 32, stk. 1, hvorefter en tjenestemand som en særlig beskyttelse ved afskedigelse begrundet i stillingsnedlæggelse bevarer sin hidtidige løn i 3 år og herunder fortsat optjener pensionsanciennitet mod at stå til rådighed for en anden passende stilling? (iv) Skal artikel 6, stk. 1 i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som tjenestemandens lovens § 32, stk. 4 nr. 2, hvorefter der ikke ydes rådighedsløn til en tjenestemand, der har nået den alder, hvor folkepension kan udbetales, hvis hans stilling nedlægges?</p>		
C-427/12	<p>Europa- Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter annulleres for så vidt som den foreskriver vedtagelse af bestemmelser om gebyrer, der skal erlægges til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), ved en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 291 TEUF og ikke ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 290 TEUF. Virkningerne af den annullerede bestemmelse samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny bestemmelse, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid — De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at denne påstand om en delvis annullation ikke kan antages til realitetsbehandling: Den nævnte forordning annulleres i sin helhed. Virkningerne af den annullerede forordning samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny lovgivning, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid.</p> <p>De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	Mundtlig forhandling	01.10.13
C-464/12	<p>ATP PensionService</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, Rådets sjette direktiv 77/388/EF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at begrebet "investerings foreninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne" skal omfatte pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede med følgende karakteristika, når medlemsstaten anerkender de i afsnit 2 i forelæggelseskendelsen angivne institutter som investeringsforeninger: a) afkastet til lønmodtageren</p>	Mundtlig Forhandling	02.10.13

	<p>(pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer, b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast, c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning, d) den væsentligste del af indbetalingerne til pensionskassen beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer de enkelte lønmodtagere og arbejdsgivere, og ikke på den enkelte lønmodtagers individuelle beslutning, e) den enkelte lønmodtager kan individuelt beslutte at foretage yderligere indbetalinger til pensionskassen, t) selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere og direktører kan vælge at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen, g) en forud fastsat del af den kollektivt aftalte pensionsopsparing for lønmodtagerne anvendes til en livsvarig livrente, h) pensionskunderne afholder pensionskassens omkostninger, i) indbetalinger til pensionskassen er fradragsberettiget inden for visse beløbsmæssige grænser i henhold til national indkomstskatteret, j) indbetalinger på en individuel pensionsordning, herunder på en pensionsordning oprettet i et pengeinstitut, hvor midlerne kan placeres i en investeringsforening, er fradragsberettiget i henhold til national indkomstskatteret i samme omfang som under litra i), k) fradragsretten for indbetalinger under litra i) modsvares af beskatningen af udbetalinger, og l) de opsparede midler skal som udgangspunkt udbetales efter pensionsalderens indtræden? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet "forvaltning" omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen? 3. Skal en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen, i forhold til sjette</p>		
--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Sagstype	Processkridt	Dato
C-43/12	<p>Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (1) annulleres. Det fastslås, at virkningerne af direktiv 2011/82/EU skal anses for endelige. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Orienteringssag	GA	24.09.13
C-626/11	Polyelectrolyte Producers Group og	Orienteringssag	Dom	26.09.13

P	<p>SNF mod ECHA</p> <p>Appel af kendelse afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group og SNF mod ECHA, hvorved et annullationssøgsmaal mod afgørelse, der er truffet den 7. december 2009 af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, og hvorved acrylamid (EF-nummer 201-173-7) identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57, ikke blev antaget til realitetsbehandling – retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmaal</p>			
C-625/11 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)</p> <p>Påstande: Rettens kendelse i sag T-268/10 ophæves. Den afgørelse, der er truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), og hvorefter acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier, i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og den efterfølgende optagelse af acrylamid den 30. marts 2010 på kandidatlisten over stoffer i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006 annulleres. Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellansens annullationssøgsmaal. Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).</p>	Orienteringssag	Dom	26.09.13
C-157/12	Salzgitter Mannesmann Handel	Orienteringssag	Dom	26.09.13

	<p>GmbH, Düsseldorf mod SC Laminorul SA, Braila (Rumænien)</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Omfatter artikel 34, nr. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2001, L 12, s. 1)(herefter »forordningen«) også det tilfælde, at der er tale om indbyrdes uforenelige afgørelser fra én og samme medlemsstat (domsstaten)?</p>			
C-167/12	<p>C.D. mod S.T.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1 Giver artikel 1, stk. 1 og/eller artikel 2, litra c), og/eller artikel 8, stk. 1, og/eller artikel 11, nr. 2), litra b), i direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, ret til barselsorlov? 2 Giver direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide ret til barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, under omstændigheder hvor hun: (a) kan amme efter fødslen og/eller (b) ammer efter fødslen? 3 Udgør en arbejdsgivers afvisning på at give barselsorlov til en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, en tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 4 Udgør en afvisning af at give barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, på grund af arbejdstagerens forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 5 Udgør det, som følge af den vordende mors forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) at underkaste en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, en mindre gunstig behandling? 6 Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er den vordende mors status som</p>	Orienteringssag	GA	26.09.13

	<p>vordende mor tilstrækkelig til at give hende ret til barselsorlov på grundlag af hendes forhold til rugemoderen? 7 Såfremt spørgsmål 1, 2, 30 og 44 besvares bekræftende: 7.1 Har direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, direkte virkning i de relevante henseender? 7.2 Har direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) direkte virkning i de relevante henseender?</p>			
C-195/12	<p>I.B.V & Cie SA</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF, sammenholdt med i givet fald artikel 2 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, fortolkes i lyset af det almindelige lighedsprincip, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder således: a) at bestemmelsen ikke finder anvendelse på anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag III til direktivet, b) at bestemmelsen indebærer, at det kan tillades eller forbydes, at en støtteforanstaltning, som den, der er fastsat i artikel 38, stk. 3, i regionen Valloniens dekret af 12. april 2001 om den regionale markedsordning for elektricitet, omfatter alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, og som opfylder de i artiklen fastsatte betingelser, med undtagelse af de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald? 2. Har det betydning for besvarelsen, at kraftvarmeanlægget i det væsentligste kun udnytter træ eller om det alene udnytter træaffald?</p>	Orienteringssag	Dom	26.09.13

C-361/12	<p>Carratù</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er det i strid med ligebehandlingsprincippet, at en bestemmelse i national ret, som ved gennemførelsen af direktiv 1999/70/EF foreskriver økonomiske følger, såfremt en ansættelseskontrakt opsiges ulovligt under dens udøvelse, når bestemmelsen om ophør er ugyldig, anderledes eller væsentligt lavere end i de ulovlige opsigelsestilfælde for udøvelse af aftalen i henhold til civilretlige bestemmelser, hvor en bestemmelse om ophør er ugyldig? 2) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at en sanktions effektivitet inden for dens anvendelsesområde begunstiger den ulovligt handlende arbejdsgiver frem for den ulovligt behandlede arbejdstager, hvorved også sagsbehandlingens fysiologiske varighed direkte skader arbejdstageren til fordel for arbejdsgiveren, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 3) Er det inden for EU-rettens anvendelsesområde i henhold til Nice-traktatens artikel 51, foreneligt med chartrets artikel 47 og artikel 6 EMRK, at processens varighed, også fysiologisk, er direkte til skade for arbejdstager til fordel for arbejdsgiver, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 4) Omfatter begrebet ansættelsesvilkår i henhold til § 4 i direktiv 1999/70/EF også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når der tages hensyn til artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 2000/78/EF og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er forskellen i de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning for ulovlig afbrydelse af et tidsbestemt arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da berettigede i henhold til § 4? 6) Skal de almindelige principper i fællesskabsretten om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse og retten til en uafhængig domstolsprøvelse og mere generelt til</p>	Orienteringssag	GA	26.09.13
----------	--	-----------------	----	----------

	<p>en retfærdig rettergang, som garanteres ved EU-traktatens artikel 6, stk. 2, (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og som henviser til EU-traktatens artikel 46) – sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, underskrevet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten – fortolkes således, at principperne er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (9 år) indfører en lovbestemmelse, som artikel 32, stk. 7, i lov nr. 183/10, der ændrer følgerne af de igangværende retssager, hvorved arbejdstager skades til fordel for arbejdsgiver, og hvis genoptagelsesvirkning nedsættes proportionelt, når processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 7) Såfremt EU-Domstolen ikke tillægger de nævnte principper en værdi som grundlæggende principper for Den Europæiske Unions retsorden, for at de finder horisontal og generaliseret anvendelse, og dermed finder, at kun en bestemmelse, nemlig artikel 32, stk. 5-7, i lov nr. 183/10 er i strid med forpligtelserne i henhold til direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, skal et selskab, som sagsøgte, der har de kendetegn, der er anført i præmis 55-61 [i denne forelæggelseskendelse], da anses for et statsligt organ, hvorved EU-retten, og navnlig § 4 i direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, finder direkte, opadgående vertikal anvendelse?</p>			
C-418/11	<p>TEXDATA Software mod Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig)</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 og 54 TEUF? Fortolkningen af det almindelige retsprincip (artikel 6, stk. 3, TEU) om effektiv retsbeskyttelse (effektivitetsprincippet)? Fortolkningen af kontradiktionsprincippet i henhold til artikel 47, stk. 2, i charteret om grundlæggende rettigheder (artikel 6, stk. 1, TEU) og artikel 6, stk. 2, i den</p>	Orienteringssag	Dom	26.09.13

	<p>europæiske menneskerettighedskonvention (artikel 6, stk. 1, TEU)? Fortolkningen af forbuddet mod dobbeltstraf i artikel 50 i charteret om grundlæggende rettigheder? Samt fortolkningen af Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde? Fortolkningen af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer? Fortolkningen af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber?</p>			
C-509/11	<p>ÖBB-Personenverkehr</p> <p>Sagen vedrører: Skal art. 30, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, fortolkes således, at det nationale organ, der er udpeget til at håndhæve forordningen, er beføjet til bindende at foreskrive en jernbanevirksomhed, hvis betingelser for erstatning af billetpriser ikke opfylder kriterierne i denne forordnings art. 17, det konkrete indhold af de erstatningsbetingelser, som denne jernbanevirksomhed skal anvende, selv om organet efter national ret kun har mulighed for at erklære sådanne erstatningsbetingelser for ugyldige? Skal art. 17 i ovennævnte forordning, fortolkes således, at en jernbanevirksomhed i tilfælde af force majeure kan se bort fra pligten til erstatning af billetprisen, enten ved analog anvendelse af udelukkelsesgrundene i forordning (EF) nr. 261/2004, forordning (EU) nr. 1177/2010 eller forordning (EU) nr. 181/2011 eller ved inddragelse af de ansvarsfrihedsgrunde, der omhandles i art. 32, stk. 2, i de fælles regler for kontrakten om international befordring af passagerer og bagage med jernbane ("CIV") (forordningens bilag I), også i tilfælde af erstatning af</p>	Orienteringssag	Dom	26.09.13

	billetprisen?			
C-546/11	<p>Toftgaard</p> <p>Sagen vedrører: (i) Skal beskæftigelsesdirektivets artikel 6, stk. 2, forstås således, at medlemsstaterne kun kan bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang eller ret til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ikke udgør forskelsbehandling, såfremt disse sikringsordninger angår alderdoms- eller invaliditetsydelse? (ii) Skal artikel 6, stk. 2, forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser kun vedrører indtræden i ordningen, eller skal bestemmelsen forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser tillige vedrører retten til udbetaling af ydelser fra ordningen? (iii) Hvis spørgsmål (i) besvares benægtende: Kan udtrykket "erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger" i artikel 6, stk. 2, omfatte en ordning som rådighedsløn, jf. tjenestemandslovens § 32, stk. 1, hvorefter en tjenestemand som en særlig beskyttelse ved afskedigelse begrundet i stillingsnedlæggelse bevarer sin hidtidige løn i 3 år og herunder fortsat optjener pensionsanciennitet mod at stå til rådighed for en anden passende stilling? (iv) Skal artikel 6, stk. 1 i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som tjenestemandslovens § 32, stk. 4 nr. 2, hvorefter der ikke ydes rådighedsløn til en tjenestemand, der har nået den alder, hvor folkepension kan udbetales, hvis hans stilling nedlægges?</p>	Orienteringssag	Dom	26.09.13
C-378/12	<p>Onuekwere</p> <p>Sagen vedrører: Under hvilke omstændigheder, om nogen, vil en fængselsperiode udgøre lovligt ophold med henblik på erhvervelsen af en ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16 i borgerdirektivet 2004/38? (ii) Hvis en fængselsperiode ikke kan kvalificeres som lovligt ophold, har en person, som har afsonet en fængselsstraf, da ret til at sammenlægge perioder med ophold før og efter fængslingen med henblik på beregningen af den periode på fem år, der kræves for at skabe en ret til tidsubegrænset ophold i henhold til direktivet?</p>	Orienteringssag	GA	03.10.13

C-583/11 P	<p>Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Europa- Parlamentet m.fl. (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede kendelse afsagt af Retten ophæves, og annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling, såfremt Domstolen måtte finde, at alle de påkrævede elementer for vurdering af, om annullationssøgsmålet vedrørende den anfægtede forordning (1) kan fremmes til realitetsbehandling, er til stede.</p> <p>Subsidiært: den appellerede kendelse ophæves, og sagen hjemvises til Retten. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.</p> <p>Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale deres egne omkostninger.</p>	Orienteringssag	Dom	03.10.13
C-109/12	<p>Laboratoires Lyocentre, Aurillac, Frankrig mod Lääkealan turvallisuus- ja kehittämisskeskus Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr (herefter direktiv 93/42/EØF) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler som ændret ved direktiv 2004/27/EF (herefter lægemiddeldirektiv 2001/83/EF). 1. Er en definition, der i en medlemsstat er foretaget i henhold til direktiv 93/42/EØF, ifølge hvilken et præparat betragtes som CE-mærket medicinsk udstyr, til hinder for, at en anden medlemsstats nationale kompetente myndighed definerer det pågældende præparat, på baggrund af dets farmakologiske, immunologiske eller metaboliske virkningsmekanismer, som et lægemiddel i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), i lægemiddeldirektiv 2001/83/EF? 2. Hvis det forudgående spørgsmål besvares benægtende, skal den kompetente myndighed da kun følge procedurerne i lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, eller skal man inden påbegyndelsen af proceduren vedrørende klassificering af lægemiddel i henhold til lægemiddeldirektivet følge beskyttelsesklauusulproceduren i artikel 8 i direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr eller bestemmelserne i artikel 18</p>	Orienteringssag	Dom	03.10.13

	<p>vedrørende ubegrundet CE-mærkning? 3. Er lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr eller EU-retten i øvrigt (herunder beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og forbrugerbeskyttelse) til hinder for, at der på den samme medlemsstats område kan markedsføres præparater med samme ingredienser og samme virkning, dels som lægemiddel i henhold til lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, dels som medicinskudstyr i henhold til direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr?</p>			
C-170/12	<p>Peter Pinckney mod kdg mediatech AG</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at i tilfælde af en påstået krænkelse af ophavsrettigheder gennem det indhold, der er lagt ud på internettet på et websted - har den person, der føler sig krænkede, mulighed for at anlægge erstatningssag ved retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold, der er lagt på internettet, er tilgængeligt eller har været tilgængeligt, med henblik på at opnå erstatning for den skade, der er forårsaget på netop den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, eller - er det desuden en betingelse, at dette indhold henvender sig til eller har henvendt sig til offentligheden på denne medlemsstats område, eller at der kan udpeges andre tilknytningsmomenter? 2) Skal spørgsmål 1) besvares på samme måde, når den påståede krænkelse af ophavsrettigheder ikke skyldes, at et ikke-fysisk indhold er blevet lagt på nettet, men ligesom i det foreliggende tilfælde skyldes udbuddet på internettet af et fysisk medium, der gengiver dette indhold?</p>	Orienteringssag	Dom	03.10.13
C-298/12	<p>Confédération paysanne</p> <p>Sagen vedrører: Giver artikel 40, stk. 1 og 5, i Rådets forordning nr. 1782/2003 af 29. september 2003 i lyset af bestemmelsens ordlyd og formål medlemsstaterne mulighed for at gøre retten til at få reguleret</p>	Orienteringssag	Dom	03.10.13

	<p>referencebeløbet for landbrugere, hvis produktion har været ugunstigt ramt som følge af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, som de har været omfattet af i hele eller en del af referenceperioden, afhængig af, at der foretages en sammenligning af de direkte betalinger, der er modtaget i de år, hvor landbrugeren har været omfattet af sådanne forpligtelser, og de betalinger, der er modtaget i de år, hvor landbrugeren ikke har været omfattet heraf? Giver artikel 40, stk. 2 og 5, i Rådets forordning nr. 1782/2003 af 29. september 2003 medlemsstaterne mulighed for at gøre retten til at få reguleret referencebeløbet for landbrugere, hvis produktion har været ugunstigt ramt som følge af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, som de har været omfattet af i hele eller en del af referenceperioden, afhængig af, at der foretages en sammenligning af de direkte betalinger, der er modtaget i det sidste år, hvor landbrugeren ikke har været omfattet af forpligtelser til miljøvenligt landbrug, herunder såfremt dette år lå mere end otte år før referenceperioden, og de årlige direkte betalinger, som landbrugeren har modtaget i referenceperioden?</p>			
C-317/12	<p>Lundberg</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal begrebet »ikke-erhvervsmæssig varetransport« i artikel 3, litra h), i forordning (EF) nr. 561/2006 fortolkes således, at det omfatter en transport af gods, som en privatperson udfører inden for rammerne af sin hobbyvirksomhed, men som delvist finansieres med økonomiske bidrag (»sponsoring«) fra udenforstående personer eller selskaber? 2) Har det nogen betydning for bedømmelsen af, hvad der udgør en »ikkeerhvervsmæssig« transport, a. at føreren kun udfører transporter for egen regning? b. at der ikke erlægges nogen betaling for transporten som sådan? c. hvor store de økonomiske bidrag er og/eller de økonomiske bidrags størrelse i forhold til hobbyvirksomhedens samlede omsætning?</p>	Orienteringssag	Dom	03.10.13
C-86/12	<p>Adzo Domenyo Alopka m.fl. mod Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration</p>	Orienteringssag	Dom	10.10.13

	<p>Sagen vedrører: Skal artikel 20 TEUF, efter omstændighederne sammenholdt med artikel 20, 21, 24, 33 og 34 i chartret om grundlæggende rettigheder, læst hver for sig eller i sammenhæng, fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat dels kan nægte en tredjelandsstatsborger, der alene forsørger sine små børn, som er unionsborgere, ret til at opholde sig i den medlemsstat, hvor børnene er bosat, og hvor de siden deres fødsel har levet sammen med denne tredjelandsstatsborger uden at være statsborgere i denne medlemsstat, dels kan nægte denne tredjelandsstatsborger en opholdstilladelse og herudover en arbejdstilladelse? Skal sådanne afgørelser anses for at indebære, at børnene fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tilknyttet statussen som unionsborger, i det land, hvor de er bosat, og hvor de har levet, siden de blev født, også i en situation, hvor deres anden slægtning i direkte opstigende linje, med hvem de aldrig har haft noget familiemæssigt samliv, er bosat i en anden EU medlemsstat, hvor den pågældende selv er statsborger?</p>			
C-314/12	<p>UPC Telekabel Wien</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF (herefter »infosoc-direktivet) fortolkes således, at en person, der uden rettighedshaverens tilladelse stiller frembringelser til rådighed på internettet (infosoc-direktivets artikel 3, stk. 2), anvender de tjenester, der stilles til rådighed af internetudbyderen for de personer, der benytter sig af disse frembringelser? 2) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende: Er en reproduktion til privat brug (infosoc-direktivets artikel 5, stk. 2, litra b)) og en flygtig og tilfældig reproduktion (infosoc-direktivets artikel 5, stk. 1), kun lovlig i en situation, hvor originalen til reproduktionen blev lovligt reproduceret, spredt eller stillet til rådighed for almenheden? 3) Hvis spørgsmål 1 eller 2 besvares bekræftende, og der således over for den internetudbyder, hvis tjenester den pågældende tredjemand anvender, skal nedlægges et forbud i medfør af infosoc-direktivets artikel 8, stk. 3,</p>	Orienteringssag	GA	10.10.13

	<p>spørger: Er det foreneligt med EU-retten, og særligt med den derefter krævede afvejning mellem procesdeltagernes grundlæggende rettigheder generelt at forbyde (dvs. uden anordning af konkrete foranstaltninger) en internetudbyder at gøre det muligt for dennes kunder at få adgang til et bestemt websted, så længe der dér udelukkende eller i vidt omfang stilles indhold til rådighed uden rettighedshaverens tilladelse, når internetudbyderen kan undgå straf for overtrædelse af dette forbud ved at godtgøre, at han i forvejen har truffet alle rimelige foranstaltninger? 4) Hvis spørgsmål 3 besvares benægtende: Er det foreneligt med EU-retten, og særligt med den derefter krævede afvejning mellem procesdeltagernes grundlæggende rettigheder at pålægge en internetudbyder bestemte foranstaltninger med henblik på at gøre det mere vanskeligt for dennes kunder at få adgang til et websted med et indhold, som de retsstridigt har skaffet sig adgang til, når disse foranstaltninger nødvendiggør en ikke ubetydelig udgift, men også uden særligt teknisk kendskab nemt kan omgås?</p>			
--	---	--	--	--